

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 123.577 van 29 september 2003
in de zaak A. 134.589/IX-3747.**

In zake :

Hubert DE VLOO,
die woonplaats kiest bij
advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4, bus 1

tegen :

de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS),
die woonplaats kiest bij
advocaten J. BOUCKAERT en E. VAN DE WALLE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51, bus 1.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Hubert DE VLOO op 26 maart 2003 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van het directiecomité van de NMBS van 27 januari 2003 waarbij wordt beslist dat hij wordt gestraft met de afzetting met ingang van 27 januari 2003;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 22 mei 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 juni 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. STAELENS, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat J. BOUCKAERT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

1.1. Verzoeker was tot aan de bestreden beslissing in dienst van de verwerende partij als vakbediende. Hij was tewerkgesteld bij de schoonmaakkploeg van het station van Gent-Sint-Pieters.

1.2. Op 26 april 2002 maakt zijn overste een strafvoorstel op tegen hem. Hij stelt voor hem te straffen met drie maanden tuchtschorsing met bedreiging tot afzetting bij herhaling voor de volgende feiten : “gebruik van dienstmateriaal voor persoonlijke doeleinden; dienstweigering; beïnvloeding van collega’s in hun nadeel; versturen van valse klachten en bezwaren naar personen vreemd aan de Maatschappij”. Verzoeker antwoordt dat hij zich niet wenst te rechtvaardigen maar dat hij wenst te verschijnen voor de raad van beroep.

Aangezien verzoeker geen rechtvaardiging aanbrengt stelt de directe chef voor de door hem voorgestelde straf te behouden, en hij wordt hierin gevolgd door de hogere chef.

In een verslag dat hij op 30 mei 2002 over de wijze van dienen van verzoeker opmaakt stelt de overste van verzoeker dat verzoeker niets heeft geleerd uit zijn vorige straf, dat hij al het mogelijke doet om de sfeer binnen de ploegen te verzieken en het personeel tegen de leiding op te zetten, dat er van hem geen enkele positieve medewerking uitgaat, dat hij voortdurend moet worden gecontroleerd en dat er met hem voortdurend moeilijkheden zijn. Hij stelt verder dat verzoeker onmogelijk nog langer in ploegverband mag werken; dat hij afzonderlijk zou moeten tewerkgesteld worden maar dan zou hij onafgebroken onder controle moeten staan wat in de praktijk onmogelijk is en door verzoeker niet wordt aanvaard; dat hij

ondanks meerdere persoonlijke gesprekken zijn houding niet wil wijzigen; dat alle mogelijkheden voor een aangepaste werkring zijn bekeken en uitgeprobeerd maar dat ze alleen volstrekt onhaalbaar zijn of hoogstens van zeer korte duur; dat hij binnen de maatschappij in geen enkel opzicht nog productief is, integendeel de normale werkzaamheden van anderen verhindert en weigert te aanvaarden en dat hij door zijn houding zeer asociaal is tegenover zijn collega's. Hij besluit dat hij hem niet langer in zijn eenheid kan benutten.

1.3. Alvorens de raad van beroep de bij hem aanhangig gemaakte zaak behandelt, trekt de verwerende partij het strafvoorstel in en vervangt het door een nieuw voorstel van 20 september 2002. Dezelfde sanctie wordt voorgesteld en de feiten worden verwoord als volgt :

"-(art. 78 bundel 550) : onkiese daad, met name het gebruik voor persoonlijke doeleinden van een dienstfax in het G.G.C. te Brugge op 11/04/01 om 12u11, voor het extern doorfaxen van interne informatie, in het bijzonder onder de middagpauze en vanuit een omgeving waar vertrouwelijke medische gegevens worden behandeld (zie bijlage 6);

-(art. 71 bundel 550) : dienstweigering ondermeer op 15/04/02 te Gent-St.Pieters (zie bijlage 2/*) en op 22/05/01 te Gent-St.Pieters, kort na zijn vorige straf (zie bijlage 7);

-(art. 72 bundel 550) : tuchteloosheid tegenover de onmiddellijke chef op 19/04/02 (zie bijlage 2/**) en beïnvloeding van een collega in zijn nadeel op 19/04/02 (zie bijlage 4) beide te Gent-St.Pieters;

-(art. 73 bundel 550) : misplaatste klachten, te weten het melden aan gezagsdragers buiten de Maatschappij van onjuiste, schadelijke informatie en onterechte klachten (zie bijlage 6);"

Uit de nota van de directie Human Resources waarmee de zaak overgemaakt wordt aan de raad van beroep blijkt dat de feiten die aldus worden bedoeld de volgende zijn :

"Op 11 april 2001 om 12.11u maakte Hubert DE VLOO gebruik van de dienstfax van het GCBG Brugge om voor persoonlijke doeleinden een fax te versturen naar de kabinetschef van minister Landuyt. De fax (stukken 11 en 12) bevatte interne informatie nopens de NMBS. Betrokkene had op die plaats niets verloren en het tijdstip was goed gekozen omdat op de middag het toezicht in dat gedeelte van het gebouw, waar vertrouwelijke medische gegevens worden behandeld, beperkt is.

De fax die Hubert DE VLOO op 11 april 2001 verstuurde naar de kabinetschef bevatte schadelijke en onjuiste informatie en onterechte klachten m.b.t. zijn werkzaamheden bij de NMBS (stukken 11 en 12). De fax kan ontegensprekelijk als een misplaatste klacht aangezien worden.

Op 22 mei 2001 weigerde betrokkene te Gent-Sint-Pieters de opdrachten (ledigen van de vuilnisbakken op de perrons) uit te voeren (stuk 13). De week voordien had men hem hierover reeds een opmerking gemaakt.

Op 15 april 2002 (stuk 6) weigerde betrokkene te Gent-Sint-Pieters een kuisopdracht uit te voeren omdat er volgens hem teveel stof lag en een aannemer bezig was met werken uit te voeren. Aangezien dit helemaal geen reden was om het werk niet uit te voeren, heeft de werkopzichter de taak zelf maar uitgevoerd. Daarna diende betrokkene ramen te kuisen. Toen hij door de werkopzichter gewezen werd op het feit dat het werk slecht was uitgevoerd, antwoordde Hubert DE VLOO dat hij niet naar de opzichter moest luisteren. Wanneer, na de middagpauze, aan de schoonmakers gevraagd werd om opnieuw aan het werk te gaan, was Hubert DE VLOO weer de enige die tegendraads was en bleef zitten.

In april 2002 trachtte hij te Gent-Sint-Pieters een collega in zijn nadeel te beïnvloeden toen deze wou overkomen van het districtsgebouw naar het station (stuk 9). De sfeer zou er niet goed zijn en men zou er meer moeten werken dan in het districtsgebouw, dixit DE VLOO".

1.4. Verzoeker wenst opnieuw geen rechtvaardiging te geven maar tekent opnieuw beroep aan bij de raad van beroep.

1.5. De directie Human Resources adviseert over het strafvoorstel in de volgende bewoordingen :

"Uit het dossier blijkt dat Hubert DE VLOO de hem ten laste gelegde feiten pleegde en zich schuldig maakte aan onkiese daden, t.n.v. de NMBS, die volgens par. 77 van het Tuchtreglement aanleiding geven tot een voorstel tot afzetting ten laste van de schuldige bediende, zonder dat er rekening wordt gehouden met welke verzachtende omstandigheden ook.

Par. 78 van het Tuchtreglement geeft trouwens een niet beperkende lijst van wat als onkiese daad moet worden beschouwd.

Het feit dat betrokkene voor persoonlijke doeleinden een dienstfaxmachine gebruikte en dus op kosten van de NMBS een fax verstuurde, kan zonder meer als een onkiese daad worden beschouwd.

Par. 71 van het Tuchtreglement schrijft voor dat dienstweigering bestraft kan worden met de afzetting (stuk 40).

Omwille van het vrij lichte strafregister van betrokkene werd de zwaarste straf niet voorgesteld. Rekening houdende evenwel met het negatieve verslag nopens zijn gedrag en wijze van dienen, het veelvuldig in de fout gaan van betrokkene, het zich tuchteloos gedragen (par. 72 van het Tuchtreglement — stuk 40), het verzenden van een misplaatste klacht (par. 73 van het Tuchtreglement — stuk 40) en het negatief beïnvloeden van de werksfeer, werd het huidige strafvoorstel tot schorsing in de bediening voor 3 maanden opgesteld.

De begane onregelmatigheden moeten streng beteugeld worden. Het zou onverantwoord zijn een nog grotere strafvermindering toe te passen, aangezien het huidige strafvoorstel, rekening houdend met de verschillende feiten, reeds een uiterste strafvermindering inhoudt. De bedreiging met afzetting werd bijgevoegd om betrokkene te verwittigen van de ernst van de toestand in geval van herhaling van soortgelijke feiten.

In het licht van deze elementen steun ik het ten laste van Hubert DE VLOO ingediende strafvoorstel, nl. de schorsing in de bediening voor 3 maanden met bedreiging met afzetting bij herhaling."

1.6. De raad van beroep stelt met 7 stemmen tegen 4 de afzetting voor op grond van de volgende motivering :

“...
Aangezien over de feiten van 11 april 2001 (het gebruik van de fax en klacht bij de kabinetschef van minister Landuyt) twijfel bestaat (niet bewezen met 6 stemmen tegen 5) en de overige feiten bewezen zijn (eenparig);
Gelet op het zeer ongunstig advies van de onmiddellijke chef over het gedrag van betrokkene op het werk;
Aangezien betrokkene onafgebroken moeilijkheden zoekt, en een zeer slecht voorbeeld geeft aan zijn collega's die het moeilijk hebben om met hem samen te werken;
Aangezien de houding van betrokkene de goede werking binnen de NMBS en de vertrouwensrelaties met zijn werkgever in ernstige mate schaadt;
...”.

1.7. Op 27 januari 2003 neemt het Directiecomité de motivering en de voorgestelde strafmaat van de raad van beroep over en beslist verzoeker af te zetten. De beslissing wordt hem betekend bij brief van 28 januari 2003;

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende dat verzoeker met betrekking tot de eerste voorwaarde in het tweede middel, derde onderdeel, aanvoert dat zijn recht op verdediging werd geschonden doordat de uiteindelijke tuchtstraf werd opgelegd wegens een negatieve houding terwijl het strafvoorstel werd gedaan op basis van bepaalde welomschreven feiten en hij zich zodoende niet heeft kunnen verantwoorden met betrekking tot zijn houding noch met betrekking tot de zwaardere straf die is voorgesteld;

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij op dat derde onderdeel van het tweede middel antwoordt dat overeenkomstig artikel 5 van Hoofdstuk XIV van het personeelsstatuut de bediende tegen wie een strafvoorstel wordt ingediend zich kan verdedigen inzake het vergrijp dat hem ten laste wordt gelegd; dat het daarentegen de raad van beroep is die de strafmaat aangeeft die moet worden gebruikt; dat

verzoeker zich omstandig heeft kunnen verdedigen over feiten die hem ten laste werden gelegd, dat hij een uitgebreide schriftelijke nota heeft ingediend en dat ten slotte de “negatieve houding” waarvoor de straf werd opgelegd al vervat zat in de dienstweigering en de tuchteloosheid die beide vergrijpen zijn die betrekking hebben op de houding van het betrokken personeelslid;

2.1.3. Overwegende dat de raad van beroep zich heeft uitgesproken over de aan verzoeker ten laste gelegde feiten en hieruit heeft geconcludeerd dat “de houding van betrokkene de goede werking binnen de NMBS en de vertrouwensrelatie met zijn werkgever in ernstige mate schaadt”; dat uit de stukken van het administratief dossier voldoende blijkt dat hij zich hierover op afdoende wijze heeft kunnen verdedigen; dat evenwel niet blijkt dat de raad van beroep hem de gelegenheid heeft geboden om zich te verdedigen tegen een gebeurlijk voorstel van zwaardere straf dan die welke in het oorspronkelijke voorstel was geformuleerd; dat de beslissing om te verschijnen voor de raad van beroep het risico van een zwaarder strafvoorstel lijkt te kunnen inhouden; dat echter voornamelijk gelet op de omstandigheid dat een voorstel tot essentiële strafverzwaring, zoals te dezen het geval is, voor verzoeker zeer ernstige gevolgen kan hebben, hij de gelegenheid had moeten krijgen zich ook te verdedigen op een gebeurlijk voorstel tot afzetting; dat het derde onderdeel van het tweede middel in de aangegeven mate dan ook ernstig is;

2.2.1. Overwegende dat wat de tweede voorwaarde betreft verzoeker aanvoert dat hij zijn gezin onmogelijk financieel kan rechthouden en dat de afzetting hem een moreel nadeel berokkent door de afkeuring die ze inhoudt;

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat verzoeker niet aantoont dat zijn materieel nadeel het louter financiële overstijgt;

2.2.3. Overwegende dat, behoudens bijzondere omstandigheden, een beslissing, zoals de afzetting, waardoor iemand van dag op dag zijn werk verliest terwijl de kansen op wedertewerkstelling niet evident zijn, en die een grote morele en sociale druk op de betrokkene kan leggen, uit zichzelf een ernstig nadeel kan veroorzaken waaraan een latere vernietiging alleen niet bij machte is volledig te verhelpen; dat te dezen geen bijzondere omstandigheden worden aangebracht die dit tegenspreken; dat bijgevolg ook de voorwaarde dat de onmiddellijke

tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is vervuld,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van het directiecomité van de NMBS van 27 januari 2003 waarbij werd beslist dat Hubert DE VLOO wordt gestraft met de afzetting met ingang van 27 januari 2003.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig september 2000 en drie, door :

de H.	L. HELLIN,	staatsraad, wnd. kamervoorzittter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.